

Sis tō sōsma jāāp,
Sest murrest ei sa abbi,
Ei ka sest kurbusfest,
Ent ðige palve läbbl
Saap abbi Issa käest.

3. Sa, armas Issa, tijat,
Mes kahjus tullep meil':
So latsile kik sääet,
Mes hā nink tarbis neil'.
Mes sinna ette-wöttat,
Se peap sündima;
Ni kui sa eissi tahhat,
Ni peap oslema.

4. Kik wöit sa, Issand, tetta,
Sest sul om rohke nōuw,
So tō om häste näatta,
So wiis om selge auw.
Kes suttap wassta panda,
Kui tahhap sinno meel
So latsil' abbi anda,
Siin häddan ilma pää!

5. Mo heng, sis soda röömsast

Mink passe julgede,
Kül Jummal figest häddast
So päätap heldeste.
Se armo tundi oda,
Sis tullep abbi full',
Mink peat römo sama,
Kui kannatet om ful.

6. Oh jätta murret mahha,
Ke sōand waiwawa;
Ei Jummal sedda tahha,
Et ollet kurblik sa.
So tō ei olle, sääda
Meid asju ilma pääl;
Kül Jummalal om teda,
Mes kaswus tullep tääl.

7. Kik temma hoolde anna,
Ke targast wallitsep,
Sis wöit sa immes panna,
Kuis tō kik förda lääp.
Se waiw saap pea käantus,
Mes weel so kurbastap:
Nööm Jummalast saap antus,
Kui omma aiga näep.